

חיים של זהר

ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: **ובחרת בחיים...**

דעת התורה הקדושה על החיוב לכל אחד ואחד ללמוד זהר הקדוש, והאזהב את עצמו יחוס על נשמתו

דע שמי שנשמתו טהורה וזכה, משתוקק ללמוד הקדוש הזה!!!

אלו שלומדים זהר... מבטלים את הקלפות ומביאים את המשיח (דגל מחנה אפרים שמיני)

אלו שלומדים זהר... מקרבים את הגאולה ועושים נחת רוח גדול ליוצרים (מקדש מלך לתקוני זהר)

אלו שלומדים זהר... זוכים ומזכים את הרבים (זוהר)

אלו שלומדים זהר... מציילים את עם ישראל מאסונות. (זוהר)

אלו שלומדים זהר... בשבת: מקבלים שכר על שעה אחת: אלה שנה תורה. בשמחה: מליון שנה. בצער: מאה מליון שנה תורה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ט).

אלו שלומדים זהר... בחול: שעה אחת כמו שנה שלימה. בשמחה: אלה שנה, בצער: מאה אלה שנה. (הרי"ח הטוב, אורחות צדיקים, אבדר"ט).

אלו שלומדים זהר... ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר, בהפנותו אצבע על יהודי הזה: "בזכותך הגעתי! לך יש חלק בגאולת העם!". כך יראה על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.

אלו שלומדים זהר... בזכותם יש בטול הקלפות וקלות הגלות והשפלת הקטרוגים (חסד לאברהם מען ראשון נהר כ"ד).

אלו שלומדים זהר... ינצלו מהמבול וממלחמת גוג ומגוג כמו בתבת נח (תקוני זהר ח"ד ש"ב עמוד ד).

אלו שלומדים זהר... נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש ונאפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא בדרבתיב (שיר השירים א, ד) ודגלו עלי אהבה וכו', הא למה הדבר דומה, לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח בשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת. (פלא יועץ, ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... מי יתן והיה שיתחילו ללמוד עם הצאן קדושים בשם עדין בקטנותם בן ט' וי' שנים ספר הזהר הקדוש... והיו בודאי זוכים לגאולה בקרוב בלי שום חבלי משיח. (ספר סגלת ישראל לתנאון הצדיק כפי שבתי ליפשיץ - מערכת זו אות ה')

אלו שלומדים זהר... התורה נתנה ללמוד וללמוד בקדי שקלם יודעים מקטנים עד גדולים דעת השם, וגם מצינו בהרבה ספרי מקבלים שמוזיהרים על למוד חכמה זו שכל אדם חב ללמוד אותה. (כפי יצחק בן צבי אשכנזי, ספרת הקדוש, קמ"ז)

אלו שלומדים זהר... מה טוב ומה נעים אם ישתדלו לקבץ חבורות ללמוד זהר בפרט לעת בזאת אשר ניצוצי הגאולה החלו לפרח עלינו להשתדל בלמוד הקדוש הזה המסגל לביאת משיח צדקנו כאשר דבר בקדשו אליהו הנביא זכור לטוב לרעיא מהימנא דבהאי ספר הזהר יתפרקון מן גלותא וביה יפקו מן גלותא. והשם יחיש גאלתנו בביאת משיח צדקנו בעגלא ובזמן קריב במהרה בלינו אמון. (הקדמת הרבנים לזהר דפוס ג'רבה)

אלו שלומדים זהר... נצולים מפל פגעים רעים. (תקוני זוהר, כגון הברך הקדמת המספר) אלו שלומדים זהר... לומדים עם נערים קטנים כמו שרבי שמעון בן יוחאי בעצמו אמה, שנערים קטנים ילמדו מסוד השם. (אור החמה)

אלו שלומדים זהר... יושב בשמים ישחק וישמח בשהאיש הישראלי יש לו חבה בתורה ורוצה ללמוד אך אין דעתו משגת. (פלא יועץ ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... למוד ספר הזהר נשגב מאד אפלו אם שוגה בו שגיאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא ודומה לתינוק קטן שאינו יודע דבר ומדבר חציין של תבות בלעגי שפה, ואביו ואמו יצחקו לו ישמחו לקולו, כך יושב בשמים ישחק וישמח אפלו אין דעתו משגת. (פלא יועץ ערך זהר)

אלו שלומדים זהר... לומדין עם תינוק בן תשעה שנים ספר הזהר והתקונים להגות בהם והיה יראת הטאו קודמת להחמתו ויתקום. וכך היה רובש יראת שמים במקום חכמה חיצונית. (כפינו הקדוש יצחק איווק יחיאל ספריו מקומרנה, נוצר חסה, פרק ד' משנה כ').

אלו שלומדים זהר... מבטלין כל הגזרות רעות והיו מומשיבין שפע ואור על כל העולמות, בן השפעות פשוטות, בני חיי מונוי. (כפינו הקדוש יצחק איווק יחיאל ספריו מקומרנה, נוצר חסה, פרק ד' משנה כ')

אלו שלומדים זהר ... אני קורא לכל אחד להקדיש כל יום זמן ללמוד הספלה, מפני שנה תלוי נקוי נשמתכם. (זכו המקבלים הרב יצחק בדורי ז"ע)

אלו שלומדים זהר... ששל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שיהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות משיחית ימי בראשית, ואז בשלג ילינו. (פרי צדיק לכבינו צדוק הפהו מלובלין וכותו גנ עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

אלו שלומדים זהר ... נוהגין ללמוד בספר התקונים בחדש אלול ונעשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (פרי צדיק לכבינו צדוק הפהו מלובלין וכותו גנ עלינו, סימן ח' דף נ"א עמוד א)

אלו שלומדים זהר ... הגאולה וביאת המשיח תלויים רק בלמוד הספלה. (הגאון מוילנא, ספר אבו שלמה 11,3)

אלו שלומדים זהר ... על למוד הזהר אין שום הגבלות... (התפז חיים)

אלו שלומדים זהר... מבטלים כל מיני פרעניות וגזרות קשות ונרעות (כפינו ירושלים, שנת תרפ"א)

אלו שלומדים זהר... על ידיהם יצאו מן הגלות (כפי שמעון בן יוחאי, הזהר, גשא)

אלו שלומדים זהר ... פותח פתחי גאולה (אורות נ"ה)

אלו שלומדים זהר... הלואי שלא היו מקלין גדולי הדור בלמוד החכמה הקדושה והלואי היו מלמדין דרך לתלמידיהם לעסוק בחכמה

מפעל הזהר העולמי

להפצות ספרי זוהר, תרומות להמשך פעילות הארגון או להנצחת זכויותיהם, להפצאה, ליישועה ולהחלטה

"מפעל הזהר העולמי"
 רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
 טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

הלזו, אזי בנדאי לא היה שום הרמת ראש לחכמות החיצוניות והיו כל החכמות נדחים מפניה כמו שגדחה החשך מפני האור. אך שעוונותיו גרמו שגם פמה וכמה מצדיקי הדור סגרו את דלתי החכמה בפני פרחי הפנהגה ואמרו שלא ילמדו עד שיהיו בעלי מדרגה ורוח הקדש והנה עבור זה נשארו ערמים מן החכמה (כפי יצחק בן צבי אשגנזו, סהבת הקדש, קמ"ז)

דע שמי שלא רוצה ללמוד זוהר הקדוש, צריך לבכות ולהתחנן על נפשו אשר היא בשבי ובכלא והערב רב שולט עליו רח"ל.

אלו שלא לומדים זהה... מי שלא עסק בחכמת האמת ולא רצה ללמוד אותה, בפשה שגשמתו רוצה לעלות בגן עדן דוחין אותה משם בבזיון - ואפלו אם יש בידו כל מעשים הטובים שבעולם, השרפים בעלי שש נפלים שורפים את נשמתו בכל יום ויום (זוהר שיר השירים, זוהר פקודי דף קמ"ז)

אלו שלא לומדים זהה... וזהו עוון הערב רב שאמרו למשה עמד אתה עמנו ונשמעה בעץ הדעת טוב ורע, ואל ידבר עמנו אלהים פונמות בסתרי תורה, בסברת הטועים קצת בני תורה אשר בזמננו זה המוציאים שם רע על חכמת האמת חיי עולם ואומרים שכל מי שמתעסק בה ימות בקצרות שנים חס ושלום... (מאור נשמש, פרשת אמר, עמוד ש"ע טור א')

אלו שלא לומדים זהה... וי לון דגרמי עניותא וחרבא וביזה והרג ואבדן בעלמא, (תקוני זהר תקון ל')

אלו שלא לומדים זהה... כל תורתם היא להיות שגם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך בתוב ונעשה לנו שם. ובזה על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא בת גבורים, דעליהו אתמר

המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינו מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנינו בתי כנסיות ובתי מדרשות ושונין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. (זהר בראשית דף כ"ה, מהרח"ו)

אלו שלא לומדים זהה... ובפרט בזמננו זה בעוונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתך בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, ... והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שגהפכה שלייתו על פניו ולא יצא לאויר העולם. (הקדמת מורינו הרב חיים ויטאל ז"ע על שער ההקדמות).

אלו שלא לומדים זהה... במה גדול חיוב על תלמידי חכמים ללמוד קבלה, וענשם במה גדול אם אינם לומדים קבלה, וגורם ארך גלותא, כי הם מעבדים הגאולה רחמנא ליצלו, (תיקוני זוהר תיקון ל' בבאור פסא מלך).

אלו שלא לומדים זהה... מי שאינו עוסק בספר הזהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפחה ולחזון, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא פלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים... (היכל הברכה פרשת עקב ז', י"ט).

אלו שלא לומדים זהה... הלומד כל התורה בלה לא נקרא חכם רק למדן, כי אם הלומד כדי להשפיע למדה הנקראת זא"ת וכו'. (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים (מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ז מפולגנאה, מתלמידי הבעל שם טוב) וכן כתוב בספרו פתגת פסים פרשת קדושים)

אלו שלא לומדים זהה... סימן למרה שחורה: שאין לו חשק ללמד בספר הזהר. (מדרש פנחס, רבי פנחס מקאריו צ"ל, קונטרס י' אות כ"ט)

אלו שלא לומדים זהה... אסור להם ללמד תשב"ר (רבי פנחס מקאריו, חכם הכוזים)

אלו שלא לומדים זהה... צריך שיתגלגל עד שיטרח בארבע בהינות של פרדס. (ברכת אלהי תשכ"ו ורשלים - להרב הגאון הקדוש סלימאן אלהי מני ז"ע)

אלו שלא לומדים זהה... כל תורתם להיצונים (זהר)

אלו שלא לומדים זהה... כל למודם גאווה כבוד וקמון. (זהר)

אלו שלא לומדים זהה... אשמים וגורמים לאסונות של עם ישראל (זהר)

אלו שלא לומדים זהה... נשמתו משידיו רוחין ולילין (זהר)

אלו שלא לומדים זהה... לא רוצים את הגאולה. (זהר)

אלו שלא לומדים זהה... מעבדים את הגאולה. (זהר)

אלו שלא לומדים זהה... לא יהיה להם שום תרוץ בעוה"ב. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהה... לא מעוניינים לעשות תשובה. (ע"ח)

אלו שלא לומדים זהה... לא מאמינים בשכר ועונש. (תורת מנן לנו, ע"פ ח"ח ז"ע)

אלו שלא לומדים זהה... לא זוכים לילדים טובים. (תורת מנן לנו בשם רבי פנחס מקר"י)

אלו שלא לומדים זהה... ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועפוב בגין בית מקדשנו ותפארתנו (הקדמת הרב חיים ויטאל לעץ חיים).

אלו שלא לומדים זהה... נתגבר בעוונותינו הרבים חשבות החכמות החיצוניות הכסיל בחשך הולך ובמהרה בימינו וניאמר אלקים יהי אור" ונאר לנו. (מורנו הרב צבי אלימלך מדינוב, מעין גנים, פרק א' אות ה')

אלו שלא לומדים זהה... מתחייב בנפשו, (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים (מהרב הקדוש רבי יעקב יוסף כ"ז מפולגנאה, מתלמידי הבעל שם טוב) וכן כתוב בספרו פתגת פסים פרשת קדושים)

אלו שלא לומדים זהה... לא רוכשים יראת שמים, ונשארים עם חכמה חיצונית (הרה"ק רבי יצחק איזיק מקומרנא, נוצר חסד).

מתוך דרשה לסליחות תשס"ט

מכ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

צער חבלי משיח! ואף משמים הספימו לך! בספר תקוני הזהר מבא, שבפשה שאלהי הנביא זכור לטוב נגלה לרבי שמעון ברי יוחאי ולחבראי קדישא שעמו, ולמד עמהם סתרי תורה בענין תקוני נשמות, יצאה בת קול משמים ואמרה להם: פמה רב פחו וקדשיתו של רבי שמעון ברי יוחאי בעולם, ואחר כך הוסיפה ואמרה נבואה בון הלשונו: וקמה בני

איתא: ובדרא בתרא בסוף יומיא, בגיגיה וקראתם דרור בארץ וכו'. ובזהר הקדוש פרשת גשא (דף כ"ד ע"ב) "בהאי הבורא דילך דאיהו ספר הזהר כו' יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

באור הדברים: בזכות החבור שלך, שהוא ספר הזהר הקדוש, יצאו בני ישראל מן הגלות ברחמים ללא צרות ויפורים וללא

יהודים הספיתו ושמעו היום אם בקולו תשמעו: כך אמר המשיח לרבי יהושע בן לוי (סנהדרין דף צ"ח ע"א). ובה דורנו להשתוקקות מחדשת לתורת הנסתר ולצמאון אלקי להודיה וזיוה המבשרים את פעמי הגאולה, כמו שכתוב בזהר: "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילגי דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון מן גלותא ברחמי", ובתקונים (דף מ')

נָשָׂא לְתַתָּא וּתְפַרְנְסוּן מֵהַאי חַבּוּרָא דִּילָךְ
כַּד יִתְגַּלּוּ לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְרָא בְּסוּף יוּמַיָּא,
וּבְגֵינִיָּה, וְיִקְרָא תְּמָתָּה דְרֹר בְּאַרְיָן."

באור הדברים: פמה בגי אדם למטה יתפרנסון
מזה החבור שלך פאשר יתגלה למטה בדור
האחרון בסוף הימים, ובזכותו יתקיים הפסוק
"ויקראתם דרור בארץ" - המרמז על הגאולה
השלמה. וכתב בספר הקנה על הפסוק
"ושבתם וראיתם כו' לא אשר לא עבדו", כי
מי שעוסק דוקא בגגלה ולא בזרה הקדוש
נקרא לא עבדו. גם אינו נקרא תלמיד חכם,
רק בשם תלמיד, כי שם חכם אינו רק על
הקמה הפנימית יעו"ש...

ובספר פסא מלך כתב: וכינו שידעת פמה
גדולה מעלת למוד חכמת האמת כו'... יודע
גדל החיוב וגדל השקר למי שלומד הקבלה,
כי למוד הזרה גם בגירסא בעלמא בונה
עלמיו, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין פרוש
מאמר אכה, יעשה בו תקון למעלה בשעה
אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה
תמימה (פסא מלך תקו"ו מ"ו).

יהודים יקרים, את אחי אנכי מבקש, פידוע
אנו דור עקבתא דמשיחא, ואשר על פן
זכות היא לנו וחובה קדושה לזרז ולהביא
את משיח צדקנו פמה שיותר מהרה!!! -
פיצד נקרב את ביאת המשיח? "כי הם חיינו
וארך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה" - עלינו
מטלת החובה של למוד התורה יומם ולילה
עשרים וארבע שעות ביממה, כל דקה פנויה
להקדיש ללמוד התורה הקדושה, כך העולם
מתקיים. פמאמר התנא באבות: "על שלשה
דברים העולם עומד על התורה..." - יסוד
היסודות אשר תבל ומלואו נתמכים בו
ונשענים עליו, הוא לימוד התורה הקדושה!
- אין אנו מבינים מה הפעל הנעשה בעולמות
העליונים על ידי למוד דבור תורה אחת,
וכפושל: הנמלה אשר מרב קטנותה היא
אינה יכולה לראות מה שכן אנוש רואה
מלמעלה למטה. היא מכירה את הן שלה
ואת אדמות החול מסביבה, אף פעם לא
ראתה מחוזות חדשים ולא מכירה מרחבים.
בנדאי שלא מסגלת להבין מה ששכל אנוש
מבין. כך אנו פלפי מעלה; מרב קטנותנו איננו
מבינים מה מתרחש בשמים, איננו מסגלים
להבין שהוא זה ממה שרואים מלמעלה
למטה, מן השמים לארץ, ששיחדי עושה
רצונו של מקום ומתעשב ללמוד התורה
הקדושה, פמה מלאכים וושבים ומקשיבים
לקולו הערב, למתיקות הלמוד, אינה ענג הוא
מסב מלך מלכי המלכים הקב"ה.

פמה גדול פחו של רבי שמעון בר יוחאי:
כמו שאמר הרשב"י הקדוש במסכת סנה
(דף מ"ה ע"ב), וזה לשונו: "ואמר חזקיה אמר
רבי ירמיה מושם רבי שמעון פן יוחאי יכול
אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין מיום
שנבראתי עד עתה ואלמלי אלעזר בני עמי
מיום שנברא העולם ועד עכשו ואלמלי
יותם פן עזוהו עמנו מיום שנברא העולם עד
סופו".

בואו וראו פמה מעלת למוד הזרה הקדוש,
ובקרט למי שלא לומד קבלה, שהזרה הקדוש
אפלו בגירסא נחשב לו פלמוד הקבלה. [פן
החיים סמון קנ"ה סקי"ב, ובפלא יועץ ערך
זוהר וערך חידוש]

אחי ורעי, רבותי!!! האם אנו יודעים מהי
ערבת המגן האמתית של עם ישראל? מהו
הנשק הסודי שלנו להשביט את אויבנו? -
מהי ההגנה הטובה ביותר של עם ישראל
בכל הזמנים?! וכיצד נציל מחבלי משיח?
יהודים יקרים, יש פאן מכרה יהלומים!
גדיר ואדיר! ממש בזיל הזול! בהישג יד של
כל אחד! רק לרצות ולהאמין!!! "קרה היא
מפגינים וכל חפצך לא ישוו בה".

בואו וראו פחו העצום של למוד התורה
בשבת קדש!

מרו הן איש חי פכשת שמות שנה שנה
פוחב וז"ל: פתבו המקבלים זכרונם לברכה
דגדול הפעל הנעשה בעסק התורה ביום
שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה בעסק
התורה של ימי החל, עפ"ל. זאת אומרת,
שעה אחת של שבת שנה אלף שעות ביום
חל, וכבר למדנו הפסא מלך דשעה אחת
של למוד זרה הקדוש ביום חל, יותר משנה
שלמה של למוד פשט.

זא ולמד: שעה אחת של למוד זרה הקדוש
בשבת קדש, יותר מאלף שנים פשט ביום
חל. "על פן יאמרו המושלים בואו חשבון".

הבה ונתבונן: פאשר לומדים זרה הקדוש
שש שעות בשבת קדש, מתקן את כל ששת
אלפים השנים של העולם. אם פולנו נתאחד
באהבה ונלמד זרה הקדוש בוא העולם
לתקונו השלם.

על ידי למוד שעה אחת זרה בשבת קדש
אפשר להביא הגאולה שלמה: בספר ישעיה
(פרק ס' פסוק כ"ב) נאמר: "הקטן יהיה לאלף
והצעיר לגוי עצום אנו ה' בעתה אחישנה".

וצריך באזהרה פננת הפסוק שהקטן יהיה
לאלף, איך יכול להיות שכן אדם קטן יזכה
להיות לאלף והצעיר לגוי עצום? - ונפרש
בהקדם את פסוק כ"א, שאמר: "ועמך כלם

צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה
ידי להתפאר", דהנה איך יכול להיות ועמך
כלם צדיקים וכו', הלא הקדוש ברוך הוא
נתן לנו יצר הרע די גדול, וצריך לנהל אתו
מלחמה פבדה, וקשה מאד לנצח אותו,
ומי יימר דהוי צדיק? - ולבאר זאת נקדים
דברי המפרשים: פתרגום יונתן על ישעיה
(פרק ס פסוק גב): "דעיר בהון יהי לאלפא
ודחלש לעם תקיף אנו ה' בזמנה איתנה".

ובמלבי"ם שם: "הקטן יהיה לאלף" - ברבוי
הפמות, "והצעיר" - בכלם "יהיה לגוי עצום"
- ברבוי האיכות בכלם ועצמה, והגם שאני
מתמקמה עתה והעם חלשים ומעטים, הנה
אני ה' בעתה אחישנה - בבא העת המיעד
אעשה הדבר בזריזות (פי זה גדר פעל חיש)
ואמלא את הבטחתי, עפ"ל.

והבאור הוא, על פי דברי הן איש חי והפסא
מלך זי"ע בענין למוד בשבת קדש, שעל ידי
שילמד בשבת קדש שעה אחת זרה זה כמו
שלמד אלף שנים, ואם לומד שש שעות
בשבת, נחשב כמו שלמד ששת אלפים
שנה פנגד ימי בריאת העולם. ועל ידי כך
נוקה ל"אני ה' בעתה אחישנה" - בבא העת
המיעד אעשה הדבר בזריזות כמו שכתב
המלבי"ם. ובהה יבארו הפסוקים "ועמך
כלם צדיקים", שאם פלנו נתאחד ונלמד וגם
לגרים בזרה הקדוש, נזכה להיות צדיקים,
"לעולם יירשו ארץ" ונזכה לירשת הארץ,
"נצר מטעי מעשה ידי להתפאר", שהקב"ה
יובל להתפאר אתנו פמה שזכינו בלמוד של
שש שעות לקיים את כל הבריאה ששת
אלפים שנה, ועל ידי פן נזכה למה שאמר
בפסוק הבא "הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי
עצום אנו ה' בעתה אחישנה", ושאלנו איך
יכול להיות שהקטן, אפלו ילד קטן, פשוטו
כמשמעו, יהיה לאלף, והצעיר לגוי עצום?
ועתה מתפאר: שעל ידי שילמד שעה אחת
בזרה הקדוש בשבת קדש, שחשב פפול
אלף - וכך כל אחד יחשב לאלף.

עוד מצאנו ענין למוד הזרה הקדוש בקישך
שש שעות וסגלתו, (בספר אגרת מפע אור החיים
הקדוש, פתב יד אחד מתלמידיו), וז"ל, ולמדנו עד
ששה שעות, ובסוף ו' שעות נתמלא הבית
ריח טוב אשר פמוהו לא נהיה.

ועוד מצאנו ענין למוד שש שעות זרה
הקדוש (באגרת הרמב"ם): "... והגאון ר"י פאסאן
רבו של רבינו שאל את רבינו לבאר לו סוד
הענין שיהיה פח פזה להספיק אחרת נגד
התורה, ורבינו השיב לו בבאור מספיק סוד
כל הענין, וכן פוחב לו רבינו, כי הוא ראה
זאת מקדם והקדים פפואה לפמה, ותקן

בְּיָשִׁיבָה שְׁלוֹ שְׁלִמְדוֹ זֶהר וְתַקוּנִים וְזֶהר
 חֲדָשׁ בְּלִי הַפְּסֵק מַעֲלוֹת הַשְּׁחַר עַד צֵאת
 הַכּוֹכָבִים. וְעוֹד הוֹסִיפוּ בַלְמוּד הַתְּמִידִי שֶׁל
 הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְלַמֵּד כֹּל הַיּוֹם כְּלוּ וְעוֹד שֶׁשׁ
 שָׁעוֹת בְּפִילָה, חוּץ מִן הַלֵּילוֹת מִמוֹצָאֵי יוֹם
 כְּפוּר וְכו', וְכֵן הוֹסִיפוּ שְׁלֵא לְפֶסֶק מִן הַלְמוּד
 שֶׁל הַזֶּהר אֲפִלוּ בְּיָמֵי הַלְמוּד הַכֶּלְלִי שֶׁל כְּבוֹד
 מוֹרְנוּ הַרְבֵּי מוֹשֶׁה חַיִּים (וְלַלְה"ה). (עֵרִים מוֹשֶׁה
 מוֹשֶׁט הַבְּה"ת אוֹת יד)
 פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת: מִכָּאֵן וְכוּלָּם לְהַבִּין אֶת גְּדֻלַּת
 הַפֶּחַ שֶׁל יְהוּדֵי פְּשוּט הַלּוֹקָח עַל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד

הַשֵּׁי"ת יַעֲזֹר שְׁנֹכָה לְטַהַר לְבָבֵנו לְעַבֵּד
 לְיוֹצְרֵנוּ בְּכָל פְּחָנוּ וּבְכָל נַפְשֵׁנוּ וּבְכָל מַאֲדֵנוּ,
 וְיִקְיָם בְּנוּ הַבְּטָחַת הַרְעֵיָא מְהִימְנָא: "בְּהֵאֵי
 סִפְר הַזֶּהר, יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחְמֵי"
 בְּבִיאַת גּוֹאֵל צְדָק בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

"רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי" = 915 - בְּגִימַטְרִיָּה:
 הַשֵּׁם יִשְׁמַרְכֶּךָ - יִשְׁמַרְכֶּךָ הַשֵּׁם - מַלְחָמַת אָדוּם
 וּפְרָס [עַל יְדֵי לִימוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ יִשְׁמְרֵנוּ הַשֵּׁם
 מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג - אָדוּם וּפְרָס]

מִכְתָּב בְּרָכָה וְחֻזוֹק מֵאֵת הַגָּאוֹן הָאֲדִיר בְּגִלְגָּה וּבִנְסֵתֵר הַמְּקַבֵּל הַרְבֵּי אַבְרָהָם מְרֻדְכֵי יֶאֱחָקִי שְׁלִיט"א מְרָא דְאַתְרָא "מוֹשֶׁב פֶּרֶת" (לֵב הַשְּׁרוּן)
 בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא, לְחֲדָשׁ שְׁבַט, שְׁנַת "יֵצֵה הַשֵּׁם" ה'תש"ע, וְהֵינּוּ "קִבְלָה" ה'תש"ע - גִּימַטְרִיָּא הַזֶּהר "ר הַקְּדוֹ"שׁ.

דָּף לְיוֹם בְּכָל חֻלְקֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ וּבְסִמּוֹן לְרֵאשׁ חֲדָשׁ עוֹרְכִים
 סִיּוּם בְּיוֹמָא טְבָא לְרַבְּנָו וְתַלְמִידֵיהוֹן.

וְכַבֵּר זָכָה כְּבוֹד תּוֹרָתוֹ לְהַפִּיץ בְּהַמּוֹן אֶת סִפְרוֹ "אוֹר הַזֶּהר" סוֹבֵב
 וּמְקוּיָף עַל מַעֲלַת הַסִּפְר הַקְּדוֹשׁ, וּמַעֲלַת הַרְשָׁב"י זִיע"א וְזִכּוֹת
 הַלְמוּד בּוֹ. וְעוֹד הַדְּפִיס אֶת הַסִּפְר הַקְּדוֹשׁ "תַּקּוּנֵי הַזֶּהר", וְחֻלְקוֹ
 לְשֵׁס"ה יָמֵי הַשָּׁנָה, לְמַעַן יִהְיֶה בּוֹ הַגּוֹרָסִים וְהַלְמוּדִים דָּף לְיוֹם
 וְיַעֲלֶה לָהֶם לְשִׁנָּה תְּמִימָה. וְכֵן אֶת יְזֻמְתּוֹ הַבְּרוּכָה בְּעִידוּד שְׁעוּרֵי
 "אוֹר הַרְשָׁב"י" לְלַמּוֹד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ בְּכָל מְקוֹם וְיָשׁוּב, וּמֵה שֶׁהִיא
 לְפָנֵי כַּחֲדָשִׁים כ־180 שְׁעוּרִים, עֲלֶה וְהַתְּרַכָּה בְּיוֹם לְמַנְעַן לְמַעֲלָה
 מ־550 שְׁעוּרִים שֶׁהַתְּקַבְּלוּ בְּכָל מְקוֹם. וְהַדְּבָרִים מִתְּפָרְסִים
 בְּעֵלוּנֵי "אוֹר הַזֶּהר" הַמְּחַזְקִים וּמְקַשְׂרִים אֶת הַלְמוּדִים לְהֵיוֹת עִם
 אֲחָה. וְעַתָּה עֲלֶה וְנַתְעַלֶּה לְהוֹסִיף תִּלְלִים וְלַהֲדַפִּיס מְהֵדוּרַת הַזֶּהר
 הַקְּדוֹשׁ וְלְהַפִּיצוֹ בְּהַמּוֹן בֵּית יִשְׂרָאֵל.

"אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לִי לְשִׁקֵּד עַל דְּלִתּוֹתַי יוֹם יוֹם". דְּבַר גְּדוּלַת הוּא
 לְזִכּוֹת הַרְבִּים בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ, וּסְגֻלָּתוֹ רַמָּה וְעֲלִיוְנָה לְחֻזֵק לְכַבּוֹת
 הַמוֹנֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּלְבַטֵּל גְּזָרוֹת. וְנַתְּפָרְסֵמוּ דְבָרֵי מוֹרְנוּ וְרַבְּנֵי
 הַמְּקַבֵּל הָאֱלֹהִי הַרְבֵּי מְרֻדְכֵי שְׁרַעְבֵי זִיע"א, כִּי לְמוּד הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ
 וְכַבְּלָה שְׁעָה אַחַת בְּשַׁבַּת שְׁנֹה לְלַמּוֹד 75 שָׁנִים בְּיָמֵי הַחַל"ו וּמַנְעַן
 "הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ" הוּא גִימַטְרִיָּא "תּוֹרָה חֲבִיבָה", "כֵּן דוֹד מוֹשִׁיחַ
 אֲדָרְכֶךָ", "ה" עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאֲרָצִים", "וְיִתְבַּנְּנוּ חֲסֵדֵי ה'", "וּמַעֲשֵׂה
 יְדִינוּ כּוֹנְנֵהוּ". וּבְפֶרֶט בְּשָׁנָה הַזֶּה - ה'תש"ע - כְּמַנְעַן "אוֹר חֲדָשׁ
 עַל אִיוֹן". יְשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתַרְבָּה הַדְּעַת כְּפִיּוֹם לְזִם מְכַסִּים בְּכָל
 פֶּרֶד"ס הַתּוֹרָה.

וְאַפְרִיּוֹן גְּמַטְיָהּ לְהֵאֵי גְבַרְכָא רַבָּא וְנִקְיָא הַרְבֵּי הַגָּאוֹן מַעוּז וּמְגֻדוּל
 מְזֻכָּה הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֹתָהּ נִפְשׁוּ לְפַעַל גְּדוּלוֹת וְנִצּוּרוֹת מְזוּי קְדָשׁ
 הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ לְעַם קְדוֹשׁ. וְאַמִּינָא אִישׁר חִילָה לְאוֹרְיָתָא בְּאֲשֶׁר
 הַשֵּׁם אֲתוֹ. וְהֵנּוּ לְכַרְךָ מִבְּרַךְ שְׁחַפְּזֵי הַשֵּׁם בְּיָדוֹ יַעֲלֶה. תַּרְבֵּי גְּדֻלָּתוֹ
 יִפְּצוּ מַעֲיֻנְתָּיו חוֹצֵה לְהַגְדִּיל פֶּרֶד"ס הַתּוֹרָה וְלַהֲאֲדִירָה.

וְנִזְכָּה בְּלָנוּ בְּסִיעָתָא דְשְׁמַיָא שְׁכָל לְמוּדֵינוּ יְהֵא לְהָקִים שְׂכִינְתָא
 מְגוֹלוּתָא בְּקָרוֹב, אִם הַבְּנִים שְׂמַחָה, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

בְּכַרְכַּת הַתּוֹרָה:

אַבְרָהָם מְרֻדְכֵי יֶאֱחָקִי - הַחֻנָּה פַּה פּוֹרַת

(מִסְפָּר מְאוּרוֹת הַזֶּהר - אֲגָרוֹת הַזֶּהר - אֲגָרַת ד')